

Bản Tin

ULTREYA

Cursillo Ngành Việt Nam - Giáo Phận Dallas, Texas

Tháng 5 năm 2009 - Số 7

Cha Linh Hướng

LM Phêrô Bùi Quang Tuấn

Văn Phòng Điều Hành

Trưởng Văn Phòng

Teresa Hoàng Khổng Thiêng
972-231-4084

**Điều Hợp Viên
Trường Lãnh Đạo**

Giuse Vũ Minh Hoàng
972-964-2868

Trưởng Liên Nhóm ĐMHCG

Lucia Nguyễn Đặng Thư Thư
972-496-8479

Thư Ký
Giuse Võ Tích

Khởi Tiên
Giuse Nguyễn Quang Minh

Khởi Ba Ngày
Dominico Bùi Quang Huân

Khởi Hậu
Lucia Hà Khanh

Thủ Quỹ
Maria Lý Thị Thơ

Khởi Giờ Tông Đồ
Maria Vũ Nhung

Khởi Truyền Thông
Phaolô Trần Bá Lộc
972-934-2023

Ban Biên Tập
Anna Nguyễn Khanh
972-693-4035
BTU.Dallas@yahoo.com
<http://www.cursillodallas.com>

Thư Linh Hướng

Quý anh chị Cursillistas thân mến,

Bước đi “ngày thứ tư” của chúng ta trong tháng Tư này là “Áp dụng Lời Chúa cho đời sống mình.” Chắc nhiều người đã từng nghe qua bài hát: “Lời Ngài là sức sống của con; Lời Ngài là ánh sáng đời con; Lời Ngài làm chứa chan hy vọng, là đường để con hằng soi bước...” Vâng, Lời Chúa là thế đó! Nhưng sao vẫn cứ ưu tư một niềm: chúng ta có hát được tự đáy lòng lời ca như thế không? Mình có gắn bó tha thiết với Thánh Kinh, mê say lắng nghe Tin Mừng, để rồi cuộc đời tràn đầy niềm tin yêu hy vọng và sức sống đỡ nâng giữa bao thăng trầm như thế không?

Trong bản thông tin kỳ này, xin được chia sẻ với anh chị em về câu chuyện “Yêu Vợ Con Cùng Cuốn Phúc Âm,” do Đức Cha Luigi Martella kể lại, tuy hơi lẩn chiếm “đất đai” của bản tin, nhưng sẽ “đền bù” vào một dịp khác.

(Xem tiếp trang 2)

Sống Lời Chúa

Thư Linh Hưởng (tiếp theo trang 1)

Đức Cha Luigi kể: Đêm ấy, tôi bước lên xe lửa về Rôma ở toa hạng nhì. Các toa xe lửa trống trơn. Tôi vui mừng cảm thấy thoải mái và tự nhủ: “Mình có thể lợi dụng thời gian 8 tiếng đồng hồ để dọn cho xong bài thuyết trình vào ngày hôm sau!”

Tôi bày ra trên các ghế trống chung quanh các tài liệu cần thiết cho bài viết. Vừa chuẩn bị xong, bỗng cánh cửa hé mở. Một khuôn mặt tươi trẻ của người trẻ 30 tuổi xuất hiện. Chàng trai vui vẻ hỏi ngay:

- Con xin lỗi, ngài có phải là Đức Giám mục giáo phận Molfetta không?

Tôi chưa kịp gạt đầu xác nhận thì anh ta hoan hỉ nói liền:

- Thật may mắn! Con vào ngồi chung toa với Đức Cha. Chúng ta trò chuyện và thời gian sẽ qua nhanh... cái vèo!

Tôi tỏ dấu nghiêm nghị lạnh lùng để ít ra chàng hiểu ý và không vào ngồi cùng toa với tôi. Nhưng vô ích! Chàng đâu có thèm để ý đến cái “bàn mặt” bất bình của tôi. Chàng nhanh nhẹn mở toang cánh cửa và đẩy vào hai chiếc vali thật lớn! Tôi đành thu dọn các sách báo rải rác trên ghế ngồi và chỉ còn hy vọng duy nhất: anh ta sẽ mệt mỏi rồi ngủ thiếp đi. Có thể, tôi mới đủ giờ dọn xong bài thuyết trình.

Hỡi ôi! Hy vọng của tôi thật hão huyền. Vừa ngồi yên ổn trên chiếc ghế đối diện với tôi, chàng ta đã nhanh nhẩu vào đề. Chàng cho tôi biết mình là thủy thủ và đang trên đường đến Livorno để xuống tàu. Chàng vừa được 2 ngày phép đặc biệt để bay về nhà tham dự Ngày Rước Lễ Lân Đầu của đứa con gái đầu lòng.

Vừa nói chàng vừa lấy cuốn album ra khoe với tôi những hình kỷ niệm của gia đình, vừa khoe vừa theo dõi phản ứng của tôi thế nào. Anh ta còn không quên hỏi nhận xét của tôi về sắc đẹp của cô vợ. Anh thú nhận:

- Con yêu vợ nồng nàn thắm thiết. Yêu đến độ nếu có thể được, con gọi cho nàng mỗi ngày một lần, ngay cả khi ở xa lác xa lơ bên kia bờ Châu Đại dương, hay tận bên Châu Úc.

Rồi anh ta còn quả quyết: “Nhờ con yêu vợ như thế nên trong những tháng xa cách, mặc cho bao cảm dỗ rình chờ và các thứ mờ mịt, con vẫn một lòng trung tín với vợ con. Con chưa bao giờ phản bội nàng!”

Đến đây thì tôi đành thu xếp mọi sách báo, giấy tờ và dành thời giờ nghe chàng thủy thủ. Chàng nói với tôi về đủ mọi đề tài, từ chính trị đến thời trang, từ thể thao đến nhạc rock. Chàng nói thông suốt say sưa với dáng điệu thật đơn sơ tự nhiên, và trên khuôn mặt biểu lộ một niềm vui trong sáng. Tôi như bị cuốn hút vào các đề tài. Tôi hình dung chàng sinh ra và lớn lên trong khung cảnh một gia đình Công giáo nề nếp, sống theo truyền thống và thật hạnh phúc. Vợ chồng yêu thương nhau. Con cái thảo kính cha mẹ. Anh chị em đùm bọc chở che lẫn nhau.

Chàng thủy thủ nói với tôi chàng yêu cuộc sống. Chàng chỉ hối tiếc một điều là lỡ chọn ngành hàng hải. Thành ra một năm 12 tháng chàng phải xa gia đình đến 8 tháng. Hiện tại chàng phải tiếp tục nghề này một thời gian để kiếm đủ tiền, trang trải cái nhà mua trả góp. Sau đó nếu Chúa muốn và ban cho chàng sức khỏe, chàng sẽ đổi nghề để có thể sống yên vui bên cạnh vợ con.

Chàng thủy thủ ngược đôi mắt ngời sáng và nói tiếp:

- Thưa Đức Cha, con không tham lam vợ vét thật nhiều tiền. Không. Cuộc sống nay đây mai đó đã tạo cho con nhiều dịp trông thấy tận mắt những hoàn cảnh sống nghèo đói cùng cực của người Phi Châu. Đối với con, sức khỏe quan trọng và đáng giá hơn tiền của. Con không bao giờ phung phí tiền bạc... Tình yêu, nhất là tình yêu dành cho vợ con đã giúp con thấy được hạnh phúc...

Đang lắng nghe chàng thủy thủ tâm sự, tôi tự hỏi bí quyết nào đã giúp một người chồng, người cha trẻ tuổi sống hòa điệu được như thế, thì chính chàng tỏ lộ cho tôi chiếc chìa khóa hạnh phúc. Chàng nghiêm trang nói:

- Con đọc Phúc âm mỗi ngày. Trên các chuyến hàng hải, mỗi khi có giờ rảnh, con mở sách Phúc Âm và đọc Lời Chúa.

Thấy tôi tỏ dấu không mấy tin, chàng nói thêm: “Con biết Đức Cha chưa tin lời con.”

Nói xong, chàng đứng lên mở va li và rút ra cuốn sách có hàng chữ “Phúc Âm Đức Giêsu Kitô Chúa Chúng Ta.” Đoạn chàng trang trọng đưa tôi xem tờ giấy ghi các lần đọc trọn cuốn: “đọc xong lần thứ nhất ngày 3 tháng 10 năm 1980 tại eo biển Gibilterra, nối liền Địa Trung Hải và Đại Dương Châu” “đọc xong lần thứ hai tại Vịnh Sydney bên Úc... đọc xong lần thứ ba... thứ tư... thứ năm tại...v.v.”

Nhìn tận mắt cuốn Phúc âm trên tay chàng thủy thủ trẻ tuổi, tôi mới hiểu và tin nơi cuộc sống tràn đầy tình yêu của chàng. Chính Lời Chúa đã giúp chàng yêu mến Thiên Chúa hết lòng, yêu vợ con nồng nàn, và yêu cuộc sống thắm thiết...

Anh chị Cursillistas quý mến,

“Lời Ngài đượm chất ngọt niềm vui, trọn vẹn ngàn tiếng hát đầy vui” là thế đó.

Hãy tô điểm đời mình bằng kinh nguyện và kinh thánh. Đọc Thánh Kinh là thực hiện một trong những việc nguyện gẫm và suy gẫm cách đơn sơ nhưng cụ thể nhất.

Ước mong những chia sẻ trên sẽ tô thêm một nét chấm phá trên “bức tranh cuộc đời” của anh chị em.

De Colores!

Lm. Bùi Quang Tuấn, CSSR

Phúc Âm Hóa Môi Trường

Lựa Chọn Căn Bản Của Phong Trào Cursillo

oOo

Phong Trào Cursillo là một “Phong Trào” và là một phong trào của Giáo Hội, đã và đang cùng với các Hội Đoàn và các Phong Trào giáo dân khác, hợp tác chặt chẽ với Giáo Hội để hoàn thành sứ mạng Phúc Âm hóa thế giới. Tuy nhiên mỗi tổ chức hiện hữu trong Giáo Hội, có kế hoạch và đường hướng riêng biệt cho hoạt động của mình.

Riêng Phong Trào [PT] Cursillo, chú trọng vào công cuộc Phúc Âm hóa môi trường như là một lựa chọn căn bản cho toàn bộ hoạt động của PT. Để hiểu rõ về vấn đề này, chúng ta hãy trở lại từ khởi điểm khi PT Cursillo mới bắt đầu hình thành. Có thể nói được rằng khởi điểm của PT Cursillo là sự nhận định sâu xa về một thực trạng thế giới lúc bấy giờ của các vị sáng lập PT: Thế giới đang quay lưng lại với Thiên Chúa và Giáo Hội, dấu ấn của Kitô giáo hầu như cứ ngày một mờ dần trong đời sống con người, và ảnh hưởng của Kitô giáo trong đời sống gần như mai một, ngay cả những giới gọi là Công Giáo.

Trước một thực tại mà thế giới đã đánh mất niềm tin, nên các vị sáng lập PT nghĩ rằng, cần phải có một đường hướng hoạt động hữu hiệu để đối phó với tình trạng trên. Do đó, PT đã đưa ra một số quan điểm, xét lại phương cách rao giảng cũng như những đánh giá về con người và thế giới như sau:

- ❖ Truyền bá Phúc Âm là một sứ mạng, khác với những bận rộn mục vụ chỉ nhằm duy trì tình trạng hiện hữu.
- ❖ Rao giảng bằng một phương cách thật hứng khởi (kyrygmatic) hơn là dùng lối biện giải, hay chỉ dùng giáo lý suông.
- ❖ Giáo Hội là một nhiệm thể cứu độ cho mọi người, chứ không phải là một định chế.
- ❖ Người Kitô hữu không coi việc tông đồ là việc cao xa, mà là một công việc gắn liền với đời sống.
- ❖ Không còn xem thế giới như là nơi thù địch vì nó nguy hại cho phần rỗi linh hồn bởi những lôi cuốn của nó, nhưng là một cộng đồng của những con người Thiên Chúa muốn cứu chuộc.

Khi nhận ra thực trạng trên là những gì có thể làm cho Kitô giáo mất dần ảnh hưởng với đời sống con người. PT Cursillo tìm kiếm giải pháp khả dĩ đáp ứng với đòi hỏi của hoàn cảnh. Do đó, PT chủ trương không hành đạo theo hình thức, mà phải đặt nặng vấn đề là Kitô hữu, vì khi là Kitô hữu, chúng ta có thể làm bất cứ điều gì cần làm. Đồng thời, mục đích của PT Cursillo là biến đổi thế giới đã từ bỏ Kitô giáo thành một xã hội sống Kitô giáo. Để hoàn thành mục đích tối hậu của PT, các vị sáng lập đã đưa ra bốn phương thức:

1. Tạo thêm nhiều cơ cấu có tinh thần Kitô giáo.
2. Biến đổi các cơ cấu sẵn có.
3. Biến đổi từng cá nhân.
4. Phúc âm hóa những người có ảnh hưởng trong môi trường xã hội, biến đổi những người này thành “cột sống Kitô hữu” để cải hóa xã hội.

PT đã chọn phương thức thứ tư, và áp dụng phương pháp riêng để thực hiện bằng các cách thức:

- ❖ Nghiên cứu các môi trường xã hội để biết rõ hoàn cảnh và nhân sự, sau đó tìm hiểu và tiếp xúc với các nhân vật có nhiều ảnh hưởng trong môi trường họ đang sinh sống. (Tiền Cursillo)
- ❖ Mời những người này tham dự Khóa Cursillo, để biến đổi họ từ người lãnh đạo xã hội, trở thành người lãnh đạo Kitô giáo. (Khóa Ba Ngày)
- ❖ Sau khi mãn khóa Cursillo, trả họ về môi trường cũ để họ trở thành men, muối, và làm dậy men môi trường bằng Phúc Âm. (Hậu Cursillo)

Từ ban đầu, PT Cursillo đã nhận thức rằng công cuộc Phúc Âm hóa môi trường, mà PT đảm trách, như là một đóng góp vào sứ vụ của Giáo Hội. Thế giới này phải được thay đổi từ gốc rễ, và muốn đạt được hiệu quả PT đã tiến hành việc lựa chọn làm tông đồ môi trường để thực hiện công cuộc thánh hóa thế giới. Ngoài ra, để thực thi sứ mạng này PT còn hình thành các nhóm *Kitô Hữu nông cốt* với những nhân tố có tầm ảnh hưởng tự nhiên và sâu rộng với các môi trường chung quanh, đó là điều kiện hữu hiệu nhất để thành những *tác nhân thay đổi*.

Người Cursillista đang sống ngày Thứ Tư phải biết kết hợp mật thiết với Thiên Chúa, được Chúa Thánh Thần phù trợ và hướng dẫn, để chúng ta xây dựng Giáo Hội, và thi hành sứ mạng phục vụ trần thế của Đức Kitô, một sứ mạng hoàn toàn cống hiến cho công cuộc Phúc Âm hóa toàn thế giới, nhất là thế giới hiện nay.

BQH

Người bạn cùng sở làm...

Câu chuyện tôi sắp chia sẻ dài như phim bộ Hàn quốc, nhưng tôi xin tóm lại thành phim một tập, xin độc giả vui lòng ủng hộ cho.

Hơn hai năm trước có một chị VN chuyển đến chỗ tôi, và tôi được giao trách nhiệm huấn luyện cho chị về sửa chữa và thử nghiệm điện tử. Những bộ phận điện tử chúng tôi sửa giá trị từ vài trăm đồng cho đến vài chục ngàn. Thời gian đầu chị làm những loại đơn giản vì chị không thích làm cái gì khó; Bà xếp bảo nếu tôi đồng ý thì bà cũng đồng ý. Thế là chị vui mừng “cảm ơn” rồi rít vì tôi vui về nhận lời. Cái gì chị không thích hoặc không biết làm đều nhờ tôi giúp, tôi không ngại vì rất thích công việc đang làm. Sau đó chỗ chúng tôi có người nghỉ việc mà hãng không cho mượn thêm người nữa, nên bà xếp muốn chị làm thêm những việc tôi đang làm, còn tôi thì phải làm thêm việc thế cho người vừa nghỉ. Lúc ấy chị đã rất tự tin: “Cái gì tui cũng làm được hết...” Có thể vì quá tự tin nên có lần chị làm cháy một bộ phận trị giá khoảng bảy ngàn đồng. Khi tôi và người hướng dẫn nhắc nhở cẩn thận thì chị giận lây: “Hãng lớn, bảy ngàn nhằm nhò gì!” Và vì thấy Bà xếp quá dễ dãi nên chị làm việc với tâm tình “đủ tám tiếng dzia cho phễ!”

Một hôm, có lẽ vì bất cẩn, chị làm hư một bộ phận trị giá độ ba mươi ngàn! Hãng họ cho kỹ sư xuống chụp hình làm tường trình gửi đi Nhật thì chị hoảng hốt đổ lỗi là tại tôi chưa huấn luyện cho chị! Tôi giật mình chưa kịp nói gì, thì người hướng dẫn lên tiếng “Tháng trước cô ấy đã huấn luyện cho bà, bà phải có trách nhiệm với việc bà làm, đừng đổ thừa người khác...” Sau đó chị lại làm sai, bộ phận chị làm hỏng phải gửi đi Nhật, bên đó họ chụp hình gửi lại cho biết chị gán lộn phụ tùng! Chị bị bà xếp mời lên văn phòng! Khi trở về chỗ làm, chị giận tôi, vì nghi ngờ tôi đi “báo cáo.” Chị đã giận tôi gần một năm, mặc dù trên thực tế chị cũng biết là tất cả những gì chúng tôi làm: ngày, giờ, tên người nào làm đều rõ ràng minh bạch và đều phải lưu trữ vào máy vi tính. Thời gian giận tôi chị không nhờ tôi giúp nữa, chị nhờ một người Mỹ, có lẽ vì chị nhờ nhiều quá làm ông ta nổi sùng lên méc xếp là ông không muốn “trông nom” chị, và chị bị bà xếp đổi sang làm việc khác!

Quay ngược lại thời gian... Khi mới đến làm vài ngày, chị thường rủ chồng (làm khác khu vực) đến ngồi ăn trưa kê bàn của tôi và hai người bạn nữa. Hai bàn kê sát nhau, tôi và hai người bạn ngày nào cũng mang trái cây, và cũng kể từ đó mỗi ngày tôi đều chia sẻ trái cây cùng anh chị. Lúc đầu chị rất ngại nói mắc công phải cho qua cho lại, nhưng sau thấy tôi cứ mang trái cây sang mời, chị cũng vui vẻ ăn... Nhưng trong thời gian cả năm giận tôi, chị kéo bàn xa ra và chị giận luôn trái cây của chúng tôi. Hôm nào có ít, chị nhận phần chúng tôi chia sẻ và để dành cho chồng; hôm có nhiều chị đem bớt cho người khác chứ không ăn! Người bạn Mễ thấy vậy bực mình: “Cô mời bà ấy không ăn, đem cho người khác thì cô mời làm gì?”

Đôi lúc tôi cũng khó chịu, giận và không muốn liên hệ gì với chị cho mệt vì chị đã nghi oan cho tôi, nhưng lại thấy cùng làm chung mà đối xử như vậy nó kỳ kỳ thế nào ấy!!!! Thực ra tôi cũng chẳng hề nghĩ đến chuyện thánh hóa môi trường gì cả, chỉ nghĩ đơn giản rằng tôi là người Công giáo, Chúa dạy tôi nên sống hòa mình với người chung quanh, chị hiểu lầm thì có ngày chị sẽ hiểu... nên vẫn tiếp tục chia sẻ trái cây với anh chị cho dù chị không ăn.

Gần đây chị đã ăn lại trái cây với chúng tôi, và thỉnh thoảng có trái cây ngon lại mang tặng tôi; chuyện vui buồn trong gia đình cũng kể cho tôi nghe. Tôi rất mừng và ngạc nhiên, nhưng không tiện hỏi vì sợ chị ngại (chồng chị cho biết chị rất tự ái). Chị nói với người bạn ngồi chung bàn ăn với tôi: “Bây giờ tôi mới biết, đi làm nhiều chỗ không ai giúp và tốt với tôi như cô ấy.” Người bạn đó cười trả lời: “Bởi vì cô ấy có Chúa ở cùng.”

Thú thật nếu không có *Tình Yêu của Chúa*, tôi sẽ không kiên nhẫn được như vậy!

Alleluia!

TT

Giá Trị Của Đôi Mắt

Tôi đang xếp hàng lên máy bay tại cổng 32 của phi trường Minneapolis. Bất chợt tôi nghe có tiếng động như có ai làm rớt cái gì đó. Quay ra thì tôi thấy một cô gái trẻ tuổi bị mù với cây gậy, cô không có chó dẫn đường. Cô gái mù này cứ đi đụng vào tường, rồi vào người đang đứng và cuối cùng đụng vào cái thùng rác. Nhìn thấy cô, lòng tôi đã muốn làm điều gì đó để giúp.

Nhưng nhìn lại khung cảnh trong phi trường: kẻ đọc báo, người mãi mê với máy vi tính, người thì ngủ, và có nhiều người nói chuyện điện thoại, chẳng một ai màng đến cô gái đi mù. Còn tôi thì lại đang xếp hàng lên máy bay, lòng bối rối vì nếu tôi giúp cô thì tôi có thể bị trễ chuyến bay! Tôi chợt nghĩ đến Khóa Ba Ngày mà năm ngoái tôi may mắn được tham dự tại Houston, lòng tôi dậy lên tinh thần của một người Cursillista.

Tôi mạnh dạn rời hàng và bước về hướng cô gái và biết rằng cô ấy muốn tới chỗ lấy hành lý, rất xa cổng 32 này! Nhìn hành lang dài hun hút mà tôi lại không đủ thời gian... Tuy vậy, tôi vẫn quyết định giúp cô gái mù này tới cùng. Tôi nói với cô là phải đi nhanh, trong khi tôi cầm cái gậy của cô và dắt cô đi ngược lại về phía lấy hành lý. Trên đường, tôi gặp một cô kiểm soát an ninh có máy gọi cầm tay. Tôi nói với cô là cô gái mù này cần sự giúp đỡ. Cô gọi máy nhưng tôi đợi chẳng thấy ai đến giúp! Do đó, tôi lại tiếp tục dắt cô gái mù đi nhanh hơn. Khi tới cổng số 5 thì có nhiều người cảnh sát và kiểm soát an ninh. Họ nhận lời sẽ giúp cô ấy đi lấy hành lý. Tôi chào cô gái mù và chạy lại cổng của mình, may mắn có một ông cảnh sát tốt bụng mời tôi lên chiếc xe dành riêng cho những người tàn tật. Xe mở đèn và mọi người đi bộ tránh đường. Nhờ thế mà tôi kịp thời lên máy bay. Vì chuyến bay đầy người nên không còn chỗ trống để hành lý trên trần, tôi phải để xách tay của tôi ở dưới chân, tuy hơi tê chân sau 3 giờ bay dài, nhưng lòng tôi thật vui và bình an. Tôi thầm cảm tạ Chúa đã ban cho tôi đôi mắt mà cô gái mù đã không may mắn được có.

NL

Hãy rửa chân cho nhau

Nếu Thầy là Chúa, là Thầy, mà còn rửa chân cho anh em, thì anh em cũng phải rửa chân cho nhau.” (Ga đoạn 13, câu 14)

Lạy Thầy Chí Thánh

Trong Mùa Chay này con đã suy nghĩ nhiều về tình yêu của Thầy. Tình yêu đời đời Thầy dành cho con và tình yêu đó đã được thể hiện cách cụ thể qua hành động rửa chân. Tình yêu của Thầy là tình yêu phục vụ trong khiêm nhường, là tình yêu cứu chuộc - con tự hỏi lòng mình đã biết đến tình yêu đó chưa? Có cảm nhận tình yêu đó không? Và con đáp trả như thế nào trước tình yêu của Thầy? Thầy yêu con cho đến cùng, cho đến tận cùng. Còn tình yêu của con đối với Thầy như thế nào?

Thầy ơi, sao con được diễm phúc quá, ngày con còn bé, da thơm mùi sữa, đã được đổ nước rửa trên đầu làm con Thầy. Rồi lớn hơn một chút, con được rước Máu Thầy vào tâm hồn con. Lúc này con được Máu Thầy rửa sạch các tội của con. Hôm nay con đã trưởng thành rồi Thầy ạ, nhưng Thầy biết không? con càng lớn lại càng vướng vào nhiều thứ đam mê, luò lỉu, khiến con càng sống xa cách Thầy! Biết bao nhiêu mùa chay qua đi con vẫn chứng nào tật nấy, con thật không xứng đáng!

Đêm nay con chẳng có gì dâng lên cho Thầy, mà chỉ là sự yếu đuối của con. Rất nhiều lần con đã chẳng kiểm điểm bản thân, tuy hăng say phục vụ nhưng lại khó chịu trong lòng, chỉ vì tánh tình của anh em và con không giống nhau, con cần nhắc nhở con là thế giới ngày nay nhiều người vẫn chưa nhận ra tình yêu của Thầy, mà còn khước từ Thầy! Vì thế Thầy rất cần con, dù con chưa làm được điều gì cho Thầy - nhưng ít ra con phải cố gắng noi gương Mẹ Maria và các Thánh - tập sống yêu thương mỗi ngày. Hình ảnh Thầy cúi xuống rửa chân cho các môn đệ, là Thầy muốn nhắc nhở con, uốn nắn nhân đức của con, nhất là đức yêu thương từ trong trái tim. Có như thế con mới hiểu tình yêu của Thầy và con sẽ làm được những điều Thầy muốn con làm. Con biết, con cần được Thầy rửa sạch con hôm nay.

Thưa Thầy, xin Thầy rửa chân con để con có được đôi chân sai đi loan truyền tin mừng;

rửa trái tim con để con có trái tim biết yêu thương hơn;

rửa miệng lưỡi con để con có miệng lưỡi biết nói tốt;

rửa mắt con để con có đôi mắt sáng biết tìm đọc Lời Chúa;

rửa tay con để con có đôi tay không còn giữ lại;

rửa đầu óc con để con có đầu óc không còn đam mê;

rửa trí nhớ của con để con biết tha thứ không còn nhớ lỗi lầm của anh em;

rửa tâm hồn con để tâm hồn con được là đền thờ của Thầy ngự.

và cuộc đời của con cần được Thầy rửa mãi và rửa mãi,

khi con được Thầy rửa cho chính mình con rồi, thì tới phiên con cũng phải đi rửa chân cho anh em của con phải không Thầy? Con cần trước hết rửa những vết dơ mà con mang tới cho họ, bôi phết lên họ, nhưng con chỉ nói bằng miệng thôi, chứ thực tế con không can đảm, ra khỏi cái tôi của con, ước gì con có thể yêu Thầy bằng một trái tim sốt mến hơn, dứt khoát hiến dâng.

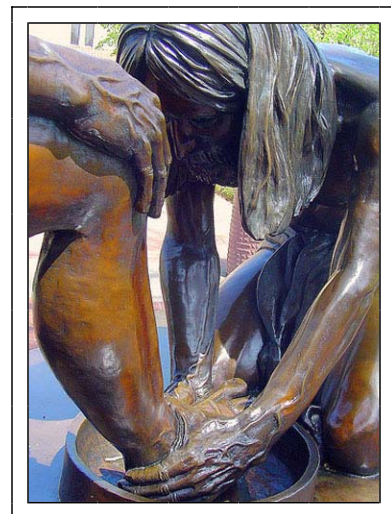
Lạy Thầy Chí Thánh

Con hết lòng cảm ơn Thầy đã lắng nghe và con nguyện sẽ cố gắng hết mình, để sống theo gương mẫu và lời dạy của Thầy.

Xin cho con lòng khiêm nhu của Thầy để con biết phục vụ anh em với tấm lòng quảng đại và bao dung, bằng cách chấp nhận những khác biệt của nhau và luôn nhìn thấy Thầy trong anh em của con.

Xin ban cho con lòng hối cải, luôn nhận mình là người tội lỗi cần đến lòng thương xót của Thầy, và năng biết chạy đến với Thầy trong Bí tích Giao Hòa, để được Tẩy Rửa linh hồn trong sạch, hầu được kết hiệp mật thiết với Thầy và là người biết mang giọt nước tình yêu của lòng Chúa thương xót vào giữa thế giới hôm nay...

Amen.

TB et al

Q1.

[Cursillistas thắc mắc]: *V/Đ ơi, hôm trước được nghe cha Linh Hướng [LH] giảng về Tín Lý, cha nhắc đến câu chuyện trong Kinh Thánh về Lời Chúa dặn nếu ai tát má bên phải thì hãy đưa má bên trái cho họ tát... Hồng biết V/Đ nghĩ sao, chứ riêng 'tui', chời ơi sao khó quá đi! Tát lại thì hồng phải đạo, còn đưa má kia thì làm hồng được!! Thế thì 'tui' phải làm gì đây? Help! Help!*

[Vấn Đáp]: Câu hỏi này nghiêm à ghen! (Riêng V/Đ thì không lo về chuyện tát lại vì bị tát một cái đã nằm 'đo ván' rồi còn sức đâu mà tát lại.) Nói đùa vậy thôi chứ cái 'tát' ở đây nên được hiểu là bị xúc phạm. Chúa Giêsu bao giờ cũng 'yêu thương cho đến cùng' mà 'yêu thương cho đến cùng' thì làm gì có chuyện đánh trả, vì nếu đánh trả, thì làm gì có yêu thương đến độ phải chết trên thập giá khổ nhục đến như vậy. Nếu ta có lòng yêu thương tha nhân như Chúa thì khi bị người khác xúc phạm, ta sẽ không giận, không đánh trả và vẫn tiếp tục lui tới viếng thăm để rồi không chừng lại bị xúc phạm thêm nữa. Nếu bị xúc phạm mà vì yêu thương vẫn tiếp tục đến gần để bị xúc phạm nữa, thì há chẳng phải là ta đã đưa má trái sau khi bị tát má phải sao? Hành động chịu đựng khi bị xúc phạm, chắc hẳn nhiều người cũng đã từng làm được cho con cái, cha mẹ, anh em, vợ hoặc chồng của mình. Chúng ta làm được điều này với người thân bởi vì ta thật sự thương yêu và quan tâm đến họ. Nếu chúng ta cũng yêu thương và quan tâm đến tha nhân như vậy thì chắc chắn điều này sẽ không khó làm như ta tưởng. Lay Chúa, xin cho con biết yêu thương tha nhân giống như Chúa để con tiếp tục yêu thương, không bỏ cuộc khi bị anh em xúc phạm đến con nhiều lần. Con phải tha thứ bao nhiêu lần hả Chúa? 'Bảy mươi bảy lần bảy đó con.'

(Nếu còn thắc mắc thì cha LH sẽ bổ túc thêm trong Ultreya lần tới... xin nhớ tham dự.)

Q2.

[Cursillistas thắc mắc]: *V/Đ ơi, 'tui' tham gia PT cũng được vài chục ngàn giờ rồi, học hỏi cũng kha khá (mà bề học thì mênh mông...!) Kỳ này thấy BTU có phân V/Đ, tui mừng quá xá cỡ (vì tính tui hay thắc mắc lắm lắm – mà cái mục ni có giống với 'Gỡ rối tơ lòng không dzậy?') Đùa thui, xin thứ lỗi cho cái tật hay cà dzôn của tui!) Cái tơ lòng của tui là thế ni: Tâm niệm của chúng ta, những người Cursillistas trên con đường dẫn thân vào môi trường là 'Một tay nắm Chúa một tay nắm anh em' – Ai là 'Anh Em' của mình vậy hở V/Đ? Những người Cursillistas tại địa phương, trên toàn quốc, trên toàn thế giới hay là tất cả những người Kitô hữu nói chung?? Xin cảm ơn V/Đ thật nhiều nhiều nha.*

Ký tên: Một Cursillista hay thắc mắc!

[VD]: Xin chào 'Người Cursillista hay thắc mắc' ơi, không biết là chị hay là anh đây, thôi xin tạm gọi là chị nghe, bởi dĩa cái dĩa 'Gỡ rối tơ lòng' này chắc chẳng anh nào biết đâu. Nếu đoán sai thì V/Đ xin lỗi và lần sau nhớ ký tên rõ rõ dùm chút bà con ui. Xin chị đừng lo là mình hay thắc mắc vì nếu không có ai thắc mắc chắc cái dzóp của V/Đ không qua nổi con trăng này đâu. Cảm ơn chị ghen! Bây giờ tui trả lời hén. Ừa! mà chị hỏi gì tui lại quên mất tiêu! À, tui nhớ rồi. Bắt đầu trả lời hén. Theo cách nói của người Cursillistas, 'Một tay nắm Chúa một tay nắm anh em.' thường được hiểu theo tinh thần đồng đội, bám vào Chúa, bám vào nhau để cùng tiến bước trong hành trình sống ngày Thứ Tư. Theo tập quán Tây Ban Nha khi người ta thúc dục nhau bước theo câu hò 'Ultreya' (có nghĩa là tiến lên) thì mọi người cùng nhau tiến bước. Hơn thế nữa, người Cursillistas không chỉ dùng sức mình để tiến lên nhưng trông cậy vào ơn thánh Chúa, bằng cách nắm tay Chúa. Khi nắm được tay Chúa rồi, để những anh chị đi chậm hơn không bị rớt lại đằng sau, chúng ta dùng tay kia nắm lấy tay họ để cùng nhau tiến bước với Thầy. Đó là cách thường nói của người Cursillistas. Thật ra theo cái nhìn tông đồ, theo giới răn 'Mến Chúa Yêu Người' thì 'anh em' đồng nghĩa với 'tha nhân' và tha nhân là tất cả mọi người không kể lương giáo sống trên mặt đất này. Như vậy, 'nắm tay anh em' ở đây là nắm tay tất cả mọi người. Chị hay thắc mắc ơi! Bây giờ chị biết ai là anh em của mình rồi, vậy chị ráng đi nắm tay đưa họ về với PT, với tình yêu của Thầy Chí Thánh chị nghe!

Nhóm thân hữu Phaolô I

Nhóm Phaolô được thành lập vào năm 2001, cùng lúc với phong trào Cursillo của Giáo xứ ĐMHCG. Hầu hết các anh chị trong nhóm là những Cursillistas từ các tiểu bang khác dọn về Texas và gia nhập vào Giáo xứ. Qua năm tháng, nhóm cũng có những thay đổi như người cũ ra đi, người mới dọn về. Hiện tại nhóm gồm có 9 thành viên:

Chị Bùi thị Huệ, chị Đinh thị Sâm, anh chị Vũ Lương và Vũ Nga, anh chị Trần Đình Hiền và Võ thị Hồng, chị Lê thị Thu, chị Nguyễn Thụy Quyên và anh Vũ Duy Nghĩa. Anh Nghĩa cũng là nhóm trưởng của nhóm Phaolô I. Nhóm chọn Thánh Phaolô làm quan thầy để cùng nhau học hỏi và cầu xin nơi Ngài những bài học Yêu Thương, Dấn Thân, Nhiệt Thành, và nhất là lòng Cây Trồng trong đời sống Tông đồ của ngày thứ tư.

Từ năm 2001 cho đến nay, nhóm vẫn họp mỗi tháng một lần. Địa điểm họp là nhà của các anh chị trong nhóm. Thường thì họp vào lúc 12:30 ngày Chúa Nhật của tuần thứ ba trong tháng, nhưng đôi khi cũng thay đổi tùy theo sự sắp xếp của chủ nhà. Chủ trương của nhóm là một tay nắm Chúa một tay nắm Anh Em, cùng nhau thăng tiến trong các lãnh vực học đạo, sùng đạo và phúc âm hóa môi trường. Chương trình họp gồm có 3 phần: Phần 1- Đọc kinh hoặc hát kinh Chúa Thánh Thần, đọc và suy gẫm một đoạn Kinh thánh. Phần hai - Chia sẻ. Phần ba - Tạ ơn. Sau phần tạ ơn nhóm ngồi lại với nhau, thăm viếng nhau và... ăn với nhau. Cũng trong dịp này, các anh chị thường bàn về những công tác mới như tháng tới sẽ họp ở đâu, dự định làm việc gì... Có khi nhóm cũng đưa ra những hy sinh nhỏ nhỏ như nhịn lại chút ít tiền đi chợ, tiền quà vật xa xỉ... để giúp đỡ những người phong cùi, trẻ mồ côi, người thiếu may mắn tại Việt Nam. Bên lề các công tác của nhóm, các anh chị cũng rất quan tâm tới nhau, chia sẻ, ủi an, nâng đỡ anh chị nào trong nhóm gặp khó khăn trong gia đình, cuộc sống. Nếu người thân của các anh chị trong nhóm qua đời, nhóm sẽ xin hai lễ Misa thứ bảy và Chúa nhật, rồi cùng nhau đi lễ để cầu cho linh hồn mới qua đời ấy. Nhóm cũng đề ra cách lần hạt chung với nhau mỗi ngày (mỗi người lần một chục khác nhau để hoàn thành một chuỗi Mân Côi) cầu xin Đức Mẹ giúp nhóm cùng nhau thăng tiến trên bước đường theo Thầy Chí Thánh. Nhờ thường xuyên họp nhóm và chân thành với nhau nên các anh chị trong nhóm rất khăng khít và ... "nhớ nhau."

Nguyện xin Thầy Chí Thánh, Thánh quan thầy Phaolô luôn ở với chúng con, ban Thần Linh xuống trên chúng con, cho chúng con yêu thương nhau, gắn bó với nhau, cùng nhau làm những công việc chúng con có thể làm được để danh Thầy được cả sáng, và khi đời này qua đi thì tất cả chúng con được họp cùng các Thánh mà ca ngợi Thầy trên Thiên Quốc.

De Colores!

VĐN - Nhóm PLI

Thông Báo

- ❖ **Houston:** Nhằm chuẩn bị cho 2 Khóa Ba Ngày sẽ mở trong Tháng 10, 2009... ngày Tĩnh Tâm Hội Thảo "Tim Về Linh Đạo Cursillo II" được tổ chức vào ngày thứ Bảy 2 tháng 5, 2009 tại Trung Tâm Cursillo St. Paul, số 4000 Belk, Houston, TX 77087 về vai trò Người Bảo Trợ, việc hình thành, và trách vụ của Đội Ngũ Trợ Tá.
- ❖ **Dallas:** Để giúp cho việc chọn lựa ứng viên thích hợp và chuẩn bị cho anh chị trợ tá giúp Khóa Ba Ngày, xin quý anh chị tham dự Trường Lãnh Đạo tích cực và thường xuyên.
- ❖ **California:** Đại Hội Cursillo Toàn Quốc 19 sẽ được tổ chức tại Đại Học California State University, San Bernardino (CSUSB), từ ngày 30-7 đến 2-8, 2009. Đại Hội sẽ khởi sự lúc 7 giờ chiều, với bài thuyết trình chính "Tiến Trình Hoán Cải của Thánh Phaolô" do ông Alejandro Garcia-Rivera trình bày và sau đó là nghi thức long trọng Châu Thánh Thể và Phép Lành. Mọi Cursillistas tham dự Đại Hội sẽ được chuyên chở đi và về từ Đại Học CSUSB đến Hội Ultreya Hoàn Vũ tổ chức tại Anaheim Convention Center Arena, Anaheim, CA. Lệ phí \$360 mỹ kim, nếu ghi danh trước ngày 31-5-2009. Chúng tôi hết sức khuyến khích các bạn thu xếp công việc và thời gian để tham dự Đại Hội này bằng cách:
Gởi Phiếu Ghi Danh (<https://www.natl-cursillo.org/encounter/enform.pdf>) về Trung Tâm Cursillo Toàn Quốc
Hay có thể ghi danh trên Internet tại địa chỉ www.cursillovietinusa.com .
- ❖ **Sinh Hoạt Trường Lãnh Đạo:** Thứ Hai mỗi cuối tháng từ 8:00 pm đến 9:30 pm, tại GX ĐMHCG.
- ❖ **Ultreya:** Thứ Hai mỗi đầu tháng, từ 8:00 pm đến 9:30 pm, tại GX ĐMHCG.
- ❖ **Palanca:** Xin quý anh chị luôn làm palanca cầu nguyện cho tất cả sinh hoạt của PT Cursillo.

Cursillistas và Người Thọ Gật...

Một số quý anh chị Cursillistas vùng Dallas đã tích cực đóng góp và hỗ trợ buổi tiệc gây quỹ tổ chức tại nhà hàng Quốc Hương vào lúc 6:30 pm, thứ Bảy 18 tháng 4 vừa qua, để giúp quý Cha dòng Biển Đức nhằm khắc phục những khó khăn trong thời gian đầu lập dòng.

Một đóng góp đơn sơ trong cố gắng tiếp tay với quý Đan sỹ dòng Biển Đức để duy trì và phát triển ơn gọi của Chúa trên cánh đồng truyền giáo.

Cursillistas trong Mùa Thương Khó...

Rất nhiều quý anh chị Cursillistas thuộc Liên nhóm GX ĐMHCG đã kề vai với LM Chánh Xứ, và cũng là Cha Linh Hưởng của PT, để vắc Thánh Giá cùng với Thầy Chí Thánh trong Mùa Thương Khó vừa qua...

Cursillistas và Công Cuộc Bảo Vệ Sự Sống...

Cũng xin quý anh chị em cùng góp lời nguyện cầu cho công cuộc bảo vệ sự sống cho các thai nhi tại Hoa Kỳ và tại Việt Nam được theo Thánh ý Chúa. Quý anh chị Cursillistas đã cùng với cộng đoàn GX và Địa phận Dallas có mặt nơi đây; cũng như đã cùng nhau giúp đỡ hơn 6,000 thỉnh nguyện thư hay lời cầu nguyện của Cộng Đoàn GX DMHCG chống đạo luật FOCA để cùng nói lên tiếng nói thâm lặng của các thai nhi bất lực trước những oái ăm của cuộc đời.

Cursillistas và Những Người Anh Em...

❖ Xin quý anh chị tiếp tục cầu nguyện cho mẹ của Cursillista Thiêng, hiện đã được xuất viện về nhà ở Wichita Falls trong tháng qua, được an lành trong tay Chúa và Mẹ.

❖ Xin cảm ơn quý anh chị Cursillistas đã hợp lời cầu nguyện cho chị Nguyệt (vợ anh Sinh), xin Thầy Chí Thánh với Lòng Thương Xót ban ơn chữa lành cho chị. Với sự hiệp nhất của quý anh chị chắc chắn Thầy sẽ nhậm lời.

❖ Đáp lời kêu gọi của Ban Giáo Lý Dự Tông, một số quý anh chị Cursillistas đã dấn thân nhận bảo trợ cho những Tân tông để đón nhận các phép Bí Tích, trở thành con cái Chúa vào dịp lễ Phục Sinh vừa qua.

Cursillistas và Kiêng Ba Chân...

Giữa những bận rộn mùa Chay, ngày 4 tháng 4 vừa qua, từ 6:00 đến 11:30 pm, Liên nhóm GX ĐMHCG cũng đã có được một ngày Tĩnh Tâm rất ý nghĩa. Chương trình bắt đầu với Thánh Lễ, Tĩnh Tâm Kiêng Ba Chân chung với Cộng đoàn, giờ Tông đồ, Nhạc Thánh ca, và buổi tiệc liên hoan nhẹ. Buổi Tĩnh Tâm đã giúp hâm nóng lòng hăng say và giữ sự lắng đọng cần thiết cho tâm hồn trong Mùa Phục Sinh...